

DECIZIE

08 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecătorii:

Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de către avocatul Adrian Cojocaru în interesele Societății comerciale „Consantrans” societate cu răspundere limitată,

în pricina civilă la cererea lichidatorului debitorului Societății pe acțiuni „Autocomtrans” în proces de insolvență, Constantin Dogot cu privire la validarea popririi către terțul poprit Societatea comercială „Consantrans” societate cu răspundere limitată,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2016, prin care a fost restituită cererea reconvențională depusă de avocatul Adrian Cojocaru în interesele terțului poprit Societatea comercială „Consantrans” societate cu răspundere limitată,

c o n s t a t ă:

La 15 ianuarie 2015, lichidatorul debitorului SA „Autocomtrans” în proces de insolvență Constantin Dogot a depus cerere de validare a popririi în sumă de 667 998,18 lei către terțul poprit SRL „Consantrans”.

În motivarea cererii a invocat că, SA „Autocomtrans” în proces de insolvență a prestat SRL „Consantrans” un șir de servicii de locațiune și de transport auto în valoare totală de 1 508 648,73 lei, fapt confirmat prin facturile fiscale, anexate la materialele cauzei, însă necăținând la faptul că creditorul SA „Autocomtrans” în proces de insolvență și-a onorat obligațiile și a prestat servicii de locațiune și de transport, primite de către debitor, debitorul nu s-a achitat integral pentru servicii de locațiune și de transport auto primite.

La situația din 30 noiembrie 2014 debitorul a acumulat o datorie față de creditor în mărime de 667 998,18 lei.

La 05 mai 2015 în adresa pîrîtului a fost expediată somația nr.447 din 29 decembrie 2014 din partea administratorului insolvenței, privind restituirea datoriilor, prin care a fost informat că datoriile sunt supuse urmăririi silite prin poprire și în temeiul art.126 alin.(2) al Legii insolvenței, din momentul primirii somației debitorul a fost declarat terțul poprit.

De asemenea, terțul poprit a fost informat despre existența obligației de a întoarce datoria în termen de 5 zile de la primirea somației pe contul de acumulare a SA „Autocomtrans” în temeiul art.126 alin.(5) al Legii insolvenței.

Solicită lichidatorul SA „Autocomtrans”, Constantin Dogot validarea creanței terțului poprit SRL „Consantrans” în sumă de 667 998,18 lei, încasarea de la terțul poprit în folosul SA „Autocomtrans”, în proces de insolabilitate pe contul de acumulare a datoriei în sumă de 667 998,18 lei.

Pe parcursul examinării pricinii în instanța de insolabilitate, la data de 17 noiembrie 2015 avocatul Adrian Cojocaru în interesele terțului poprit SRL „Consantrans” a depus cerere reconvențională la cererea de validare a popririi, prin care a solicitat admiterea spre examinare a cererii reconvenționale și declararea nulității absolute a pct. 2.5 al contractului de arendă nr.2-A din 15 noiembrie 2010, ca fiind contrar legii.

În motivarea cererii a indicat că, lichidatorul SA „Autocomtrans”, Dogot Constantin își întemeiază pretențiile pe calcul penalităților din pct.2.5 al contractului de arendă nr.2-A din 15 noiembrie 2010.

Menționează că, pct.2.5 al contractului de arendă nr.2-A din 15 noiembrie 2010, prin care să prevede o plată de 1 % pentru fiecare zi de întârziere,

nu a existat, o așa penalitate exagerat de mare este contra buneii desfășurării al raportului economic între companii, în timp ce rata de bază a Băncii Naționale a RM în perioada de 2015 indică o rată anuală de 13,5-19,5%. Pct.2.5 prevede o penalitate de 365% anuale.

Relevă că, pe prima filă a contractului de arendă unde este pct.2.5 lipsește semnătura și specimenul ștampilei terțului poprit SRL „Consantrans”. Inexistența semnăturii și specimenului ștampilei pe pagina 1 a contractului de arendă echivalează cu lipsa consimțământului părții de a încheia un asemenea act juridic, prin urmare în pct.2.5 al contractului de arendă nr.2-A din 15 noiembrie 2010 nu este respectată forma scrisă, prevăzută de prevederile art. 210 Codul civil, astfel nu este respectată o normă imperativă, fapt ce servește temei pentru declararea nulității absolute a actului juridic conform prevederilor art.220 Codul civil.

Solicită avocatul Cojocaru Adrian în interesele terțului poprit SRL „Consantrans” admiterea spre examinare a cererii reconvenționale și declararea nulității absolute a pct.2.5 al contractului de arendă nr.2-A din 15 noiembrie 2010, ca fiind contrar legii.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2016 a fost restituită cererea reconvențională depusă de avocatul Adrian Cojocaru în interesele terțului poprit SRL „Consantrans” cu toate materialele, deoarece instanța nu este competentă să judece cererea reconvențională. A fost explicat dreptul de a depune cererea reconvențională către SA „Autocomtrans”, în proces de insolabilitate, în ordine generală în instanța de drept comun.

La 27 decembrie 2016, avocatul Adrian Cojocaru în interesele SC „Consantrans” SRL a declarat recurs împotriva încheierii instanței de insolabilitate, cerând admiterea recursului, casarea încheierii contestate cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu încheierea instanței de insolabilitate deoarece îi limitează dreptul reclamantului de acces liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Menționează că SC „Consantrans” SRL a înaintat la 17 noiembrie 2015 acțiune reconvențională care urmărește compensarea pretențiilor inițiale, admiterea ei exclude în parte admiterea acțiunii inițiale înaintate de lichidatorul SA

„Autocomtrans”, ÎI „Dogot Constantin”, care își întemeiază pretențiile de calcul al penalităților pe p.2.5 al contractului de arendă nr. 2A din 15 noiembrie 2010.

SRL „Consantrans” prin cererea reconvențională a solicitat declararea nulității p.2.5 al contractului de arendă nr. 2-A din 15 noiembrie 2010 deoarece acest punct din contract prevede o plată de 1% pentru fiecare zi de întârziere, însă o astfel de penalitate este exagerat de mare și este contrară bunei desfășurări al economic între companii, în timp ce rata de bază a Băcii Naționale a RM în perioada anului 2015 indica o rata anuală de 13,5-19,5 %.

Indică că pe prima filă a contractului de arendă unde este pct. 2.5 lipsește semnătura și specimenul ștampilei „Consantrans” SRL, ceea ce duce la nulitatea acestui punct și face partea adversă să decadă din dreptul de a prezenta acest înscris ca probă în instanța de judecată.

Conform art. 8 alin. (1) și art. 144 alin. (9) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Prin prisma normelor citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de avocatul Adrian Cojocaru în interesele SC „Consantrans” SRL la 27 decembrie 2016, în termen, deoarece încheierea Curții de Apel Chișinău contestată este emisă la 16 decembrie 2016.

Conform art. 8 alin. (3) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, recursul împotriva încheierilor instanței de insolvență se judecă în termen de 60 de zile de la înregistrarea dosarului în instanța de recurs, în modul prevăzut de Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 426 al. (3) Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de trei luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de insolvență din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În cadrul examinării cauzei s-a stabilit că avocatul Adrian Cojocaru în interesele SC „Consantrans” SRL a depus o cerere reconvențională în cadrul procesului intentat la cererea lichidatorului SA „Autocomtrans” către terțul poprit SRL „Consantrans” cu privire la validarea popririi.

Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din 16 decembrie 2016 a restituit cererea depusă de avocatul Adrian Cojocaru în interesele SRL „Consantrans” pe motiv că nu este competentă să o judece și a explicat dreptul de a depune o astfel de cerere în ordine generală în instanța de drept comun.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră încheierea instanței de insolvență emisă cu respectarea și aplicarea corectă a normelor de drept material și procedural.

Conform art.1 alin. (1) și (4) al Legii insolvenței, scopul prezentei legi este instituirea cadrului juridic privind stabilirea unei proceduri colective pentru satisfacerea creanțelor creditorilor din contul patrimoniului debitorului prin aplicarea față de acesta a procedurii de restructurare sau a procedurii falimentului și prin distribuirea produsului finit. Procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de Procedură Civilă și cu cele ale prezentei legi.

Potrivit art.126 alin.(1) și (2) al Legii insolvenței, sânt supuse urmăririi silite prin poprire mijloacele bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, titlurile de valoare, alte bunuri mobile corporale care sânt datorate debitorului ori sânt deținute în numele său de un terț sau pe care acesta din urma i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente. De asemenea, pot fi poprite bunurile mobile corporale ale debitorului deținute de un terț în numele lui și creanța cu termen ori sub condiție. În acest caz, poprirea nu va putea fi executată decât după ajungerea la termen ori de la data îndeplinirii condiției. Poprirea se înființează prin somație a administratorului insolvenței/lichidatorului și se comunică terțului menționat la alin.(1) împreună cu o copie certificată de pe hotărârea de intentare a procedurii de insolvență/faliment asupra debitorului.

Reieșind din normele de drept material enunțate, corect instanța de insolvență a concluzionat că nu și-a găsit confirmare legală demersul înaintat de către reprezentantul terțului poprit cu privire la primirea și examinarea cererii reconvenționale, deoarece în cadrul procesului de insolvență nu există reclamant și pârât, care ar putea înainta cereri și demersuri conform prevederilor Codului de procedură civilă.

Participanții la proces nu au o denumire concretă, spre exemplu ca în procedura contencioasă (reclamant, pârât, intervenient), dar creditorul care înaintează cererea introductivă se aseamănă cu reclamantul, debitorul cu pârâtul, creditorul care nu înaintează cerințe prin cererea introductivă, dar direct înaintează creanțe asupra patrimoniului debitorului, s-ar asemana cu intervenientul principal, iar creditorul care prin referință se opune intentării procesului de insolvență cu intervenientul accesoriu.

Acești termeni specifici procedurii contencioase nu pot fi aplicați în procedura de declarare a insolvenței, deoarece aceasta este o procedură specifică cu atât mai mult că nu este o procedură litigioasă (contencioasă) și nici actele normative de bază care reglementează această procedură - Legea insolvenței și Codul de procedură civilă nu prevăd astfel de termeni la judecarea pricinilor de insolvență, din contra, Legea insolvenței care fiind o lege procedural-materială operează cu alți termeni : debitor, creditor, administrator, lichidator ș.a. fiind numiți conform art. 4 participanți la procesul de insolvență.

Astfel în cadrul procesului de insolvență participanții la proces se bucură de drepturile și obligațiile prevăzute în art. 56 CPC cu excepțiile expres prevăzute în Legea insolvenței.

În conformitate cu art. 170 alin. (1) lit. b) CPC, judecătorul restituie cererea de chemare în judecată dacă instanța nu este competentă să judece pricina.

Raportând normele legale enunțate la circumstanțele speței deduse judecării, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de

Justiție conchide că instanța de insolabilitate just a concluzionat că, cererea reconvențională depusă de către avocatul Cojocaru Adrian în interesele terțului poprit SRL „Consantrans” este depusă contrar normelor legale enunțate, deoarece instanța de judecată nu este competență să examineze această cerere în cadrul procesului intentat la cererea lichidatorului SA „Autocomtrans” către terțul poprit SRL „Consantrans” privind validarea popririi or, validarea popririi prevede o procedură specială, simplificată, iar cerințele formulate de către terțul poprit din cererea reconvențională sunt de competența instanței de drept comun.

Mai mult, instanța de recurs reține că demersul înaintat nu are relevanță speței date, or conform an. 5 alin. (2) al Legii insolabilității instanța de insolabilitate dispune de competență exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolabilitate, a litigiilor ce țin de masa debitoare.

În consecință, instanța de insolabilitate întemeiat a restituit cererea reconvențională depusă de către avocatul Adrian Cojocaru în interesele terțului poprit SRL „Consantrans”, explicându-i dreptul de a depune acțiune către SA „Autocomtrans” în proces de insolabilitate în ordine generală.

Astfel, argumentele invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casare a încheierii recurate, și urmează a fi respinse.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea recurată este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către avocatul Adrian Cojocaru în interesele terțului poprit SRL „Consantrans” sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către avocatul Adrian Cojocaru în interesele Societății comerciale „Consantrans” societate cu răspundere limitată și a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2016.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către avocatul Adrian Cojocaru în interesele Societății comerciale „Consantrans” societate cu răspundere limitată.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2016 în pricina civilă la cererea lichidatorului debitorului Societății pe acțiuni „Autocomtrans” în proces de insolabilitate, Constantin Dogot cu privire la validarea popririi către terțul poprit Societatea comercială „Consantrans” societate cu răspundere limitată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru